

Przedsiębiorca, który sprzedał piwo osobie nieletniej, chociażby jednokrotnie, nie daje rękojmi, że nie będzie tak postępował w przyszłości, a tym samym nie daje rękojmi należytej realizacji zadań wynikających z powołanej ustawy. Dlatego też w przypadku stwierdzenia naruszenia zasad obrotu napojami alkoholowymi, można wyciągnąć dalej idące konsekwencje, sprowadzające się w efekcie do cofnięcia nie tylko zezwolenia, z którym związane jest naruszenie, ale także pozostałych zezwoleń udzielonych podmiotowi i dotyczących danego punktu handlowego.

W myśl art. 18 ust. 10 pkt 1 lit. a ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży podlega cofnięciu w przypadku nieprzestrzegania określonych w ustawie zasad sprzedaży napojów alkoholowych, a w szczególności sprzedaży i podawania napojów alkoholowych osobom nieletnim, nietrzeźwym, na kredyt lub pod zastaw.

W zakresie interpretacji art. 18 ust. 10 pkt 1 lit. a ustawy, obecnie można mówić o utrwalonej wykładni powołanego przepisu, nadającej mu ustaloną treść normatywną. Zgodnie z dominującym stanowiskiem sądów administracyjnych jedyną przesłanką zastosowania powołanego przepisu jest obiektywne nieprzestrzeganie przez przedsiębiorcę ustawowych zasad sprzedaży napojów alkoholowych, w tym zakazów i ograniczeń tej sprzedaży przewidzianych w ustawie. Ustawodawca nie różnicuje przy tym skutków nieprzestrzegania warunków sprzedaży napojów alkoholowych od stopnia szkodliwości społecznej konkretnego naruszenia ani też od ilości dokonanych naruszeń. Zatem każda, nawet jednorazowa, sprzedaż napoju alkoholowego osobie nieletniej, w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej, stanowi nieprzestrzeganie określonych w ustawie zasad sprzedaży napojów alkoholowych i jest podstawą do cofnięcia zezwolenia na obrót napojami alkoholowymi przez uprawniony organ.

Dla ustalenia odpowiedzialności administracyjnej przedsiębiorcy nie ma znaczenia wina sprzedawcy, nie jest też ważne, czy przedsiębiorca miał świadomość, że dokonuje sprzedaży napoju alkoholowego osobie nieletniej, jak też, czy dokonał sprzedaży osobiście, czy przez zatrudnionego pracownika, na którego działanie nie miał wpływu w momencie dokonywania sprzedaży i w końcu nie ma znaczenia ewentualny aspekt ekonomiczny. Przeciwdziałanie zjawiskom społecznym, takim jak alkoholizm nie może bowiem podlegać relatywizacji w zderzeniu z interesem ekonomicznym podmiotu gospodarczego.

Przedsiębiorca z uwagi na rodzaj chronionego dobra, jak też z uwagi na fakt, iż dochowanie ustawowych zasad dystrybuowania napojów alkoholowych w istocie jest uzależnione od sprzedawcy tych napojów, jest zobowiązany zorganizować sprzedaż napojów alkoholowych w taki sposób, aby nie doszło do naruszenia zasad sprzedaży napojów alkoholowych określonych w ustawie. Toteż ryzyko ewentualnej utraty zezwolenia na obrót napojami alkoholowymi obciąża wyłącznie tego przedsiębiorcę. Należy jednak zauważyć, iż przedsiębiorca ma możliwość uniknięcia negatywnych konsekwencji cofnięcia zezwolenia na obrót napojami alkoholowymi. Na mocy art. 15 ust. 2 ustawy sprzedawca ma bowiem prawo do wylegitymowania nabywcy napoju alkoholowego. Skorzystanie z tego uprawnienia zależy wyłącznie od woli sprzedawcy i przysługuje bez względu na sposób postrzegania wieku osoby kupującej.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 14 listopada 2022 r., sygn. III SA/GI 186/22

Źródło: [CBOSA](#)